

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki (spr.)
Sędzia SA:	Janusz Kaspryszyn
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **R. K.**

przeciwko: **M. J.**

o ochronę dóbr osobistych

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Świdnicy

z dnia 18 czerwca 2012 r. sygn. akt I C 674/12

p o s t a n a w i a: uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie powoda z dnia 6 maja 2012 r. na zarządzenie w przedmiocie zwrotu pozwu, wobec bezskutecznego upływu wyznaczonemu mu terminu do uzupełnienia jego braku formalnego poprzez przedłożenie jego odpisu.

We wniesionym na nie zażaleniu powód wniósł o jego uchylenie podnosząc, że w przysługującym mu środku zaskarżenia na zarządzenie o zwrocie pozwu z dnia 24 kwietnia 2012 r., nie było mowy o tym, że należało je złożyć w dwóch egzemplarzach. Wskazał ponadto, że ze względu na swoją sytuację życiową (osadzenie w zakładzie karnym), nie mógł uzupełnić braku formalnego poprzez sporządzenie odpisu środka zaskarżenia.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie powoda zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że po bezskutecznym upływie terminu wyznaczonego do uzupełnienia braków formalnych pisma procesowego, przewodniczący zwraca je stronie (art. 130 §2 k.p.c.). Zarządzenie o zwrocie pozwu doręcza się tylko powodowi (art. 130 § 4 k.p.c.). Jak wynika z kolei z brzmienia art. 395 § 1 zd. 1 k.p.c. akta sprawy wraz z zażaleniem sąd pierwszej instancji przedstawia sądowi drugiej instancji, po doręczeniu zażalenia stronie przeciwnej,

a w przypadkach gdy ustawa przewiduje doręczenie zaskarżonego postanowienia tylko jednej ze stron oraz w przypadkach wskazanych w art. 394 § 1 pkt 5 k.p.c., niezwłocznie po złożeniu zażalenia bez doręczenia go stronie przeciwnej.

Zgodnie z art. 398 k.p.c. przepisy dotyczące zażaleń na postanowienia sądu stosuje się odpowiednio do zażaleń na zarządzenia przewodniczącego.

W rozpoznawanej sprawie Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Świdnicy zarządzeniem z dnia 24 kwietnia 2012 r. zwrócił pozew wniesiony przez

R. K.. W myśl cytowanego powyżej art. 130 § 4 k.p.c., zarządzenie

o zwrocie pozwu podlegało doręczeniu tylko powodowi, a zatem po złożeniu przez niego zażalenia na to zarządzenie, Sąd Okręgowy winien był przedstawić akta Sądowi Apelacyjnemu niezwłocznie po dokonaniu tej czynności, bez doręczenia go stronie pozwanej. W tych okolicznościach nie było podstaw do żądania od powoda odpisu złożonego przez niego zażalenia, a w konsekwencji brak było podstaw do wywodzenia z braku jego doręczenia w wyznaczonym terminie negatywnych dla niego skutków, poprzez jego odrzucenie.

Na marginesie wskazać jedynie należy, że pouczenia w zawarte w pismach sądowych w sytuacji, w której powód nie korzysta ze wsparcia profesjonalnego pełnomocnika oraz jest osobą odbywającą karę pozbawienia wolności, ze względu na oczywiste ograniczenia jakim podlega, winny być formułowane w sposób jasny

i wyczerpujący. W przeciwnym razie możemy mieć do czynienia z sytuacją, w której powód wzywany jest do uzupełnienia braków formalnych pisma napisanego odręcznie poprzez złożenia jego odpisu (w tym przypadku bezpodstawnie), gdy nie stwarza się mu możliwości sporządzenia jego kopii (o co się zwracał k: 33), a zarazem nie ma on możliwości jego wiernego odtworzenia, gdyż jedyny jego egzemplarz złożył do Sądu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 §1 k.p.c.

w zw. z art. 397 §2 k.p.c., postanowił jak na wstępie.

(...)

(...)

(...)

(...)

MW